

Glas, der er kommet i Vanskeligheder, og da denne Virksomhed paa visse Omraader drives med en negativ Beskyttelse, f. Eks. ved Told paa Glas, Kedler, Rør o. s. v., kunde man maaske overveje at hjælpe dette Erhverv paa anden Maade end netop ved at forøge Tolden paa de Varer, det producerer. Ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om at komme Frugtavlens til Hjælp kunde jeg tænke mig, der var andre Fremgangsmaader end, den, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne fremhævede, nemlig at hæve Tolden betydeligt paa de almindelige Frugtsorter. Jeg skal i saa Henseende henvise til, at vi jo for Tiden behandler et Lovforslag om Beskatning af indenlandsk Vin, der bl. a. netop har til Formaal at rationalisere den indenlandske Frugtavl ved at skabe et Afløb for Vragfrugt ved at anvende denne til Æblecider og underkaste denne en meget lav Beskatning. Det er ad saadanne Veje, jeg tror man bedre end ad den Vej, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt foreslaar, vil kunne komme Frugtavlens til Hjælp, og jeg skal meget henstille til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt at gøre sin Indflydelse gældende indenfor det konservative Folkeparti og faa Partiet til at stille sig venligere end hidtil, saa at vi kan faa fremmet det Lovforslag, jeg her har nævnt, idet det tilsigter en virkelig Støtte for den indenlandske Frugtavl.

Borghjerg: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne talte om Gartneriet som et kriseramt Erhverv, men dette Lovforslag er jo ikke et Kriseværnsforslag, det er et Forslag om en permanent Toldforhøjelse, ganske vist kun i visse Sæsoner, men Aar efter Aar for al Fremtid, med mindre Loven skulde blive ændret ved ny Lov. Det er altsaa et Forslag om permanent Toldlovgivning, og derfor var den ærede Ordførers Udtryk „midlertidig“ heller ikke rigtigt, for dette er ikke Forslag til en midlertidig Lov. Men naar det ærede Medlem taler om Gartneri som et kriseramt Erhverv, saa underer det mig unægteligt i Bemærkningerne til Lovforslaget at læse følgende — jeg gaar ud fra, at saavel Ordføreren som alle Forslagsstillerne er medansvarlige for disse Bemærkninger —: „Gartneriet og Havebruget her i Landet har i den sidste Menneskealder været i meget stærk Udvikling, og den intensive Drift har forøget Udbyttet betydeligt af de saaledes dyrkede Arealer. Da dette Fag ifølge sin Karakter tillige kan beskæftige et stort Antal

Personer, maa det anses for meget uheldigt, om den sunde og naturlige Udvikling skulde hemmes paa Grund af den stigende Indførsel af Udlandets Overproduktion.“ Altsaa, Forslagsstillerne selv hævder, at Gartneriet har været i en stærk og glædelig Udvikling, en naturlig Udvikling, og det har netop været under den hidtidige Toldlovgivning. Dette frister jo ikke i særlig Grad til at ændre denne Toldlovgivning, under hvilken Gartneriet er vokset frem, saaledes som Forslagsstillerne her skildrer det, ligesom i øvrigt vort Landbrug.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nævnte en ganske enkelt Side af Landbruget, Sukkeregne. Jeg føler mig heller ikke særlig fristet til paa dette Tidspunkt eller ved denne Lejlighed at optage en almindelig Tolddiskussion, men der kunde ellers være adskilligt at sige derom og da navnlig dette, at Jorden i disse Egne er blevet saa meget dyrere end i andre Egne, og at denne Toldbeskyttelse for Sukker, der maaske en Overgang har gjort sin Nytte og virket fremmende — og Venstre har for Resten ikke villet bort fra den, har i hvert Fald ikke arbejdet stærkt for at komme det — efterhaanden burde være gaaet ned.

Den ærede Ordfører talte om dette „beskedne“ Lovforslag, men jeg maa give den højtærede Finansminister Ret, thi her er jo Tale om en ganske overordentlig stærk Forhøjelse. Blaa Druer foreslaas sat op i Told fra 25 Ø. til 100 Ø. pr. kg, Meloner fra 35 Ø. til 50 Ø. pr. kg, Tomater i et vist Tidsrum, men dog 3½ Maaned — det er ikke et ganske kort Tidsrum, her er Tale om — fra 1 Ø. til 50 Ø., Æbler og Pærer i 4 Maaneder fra 1 Ø. til 10 Ø., Blommer og Kirsebær i 3 Maaneder fra 1 Ø. til 10 Ø., Jordbær i 4 Maaneder fra 1 Ø. til 100 Ø., Johannesbrød, frisk eller tørret og andre spiselige Træ- og Buskfrugter o. s. v. fra 1 Ø. til 10 Ø., Grønkonserver, der nu siden November 1924 — er det vist — har haft 40 Ø. i Told, foreslaas atter beskattet med 1 Kr. pr. kg, Løg, der hidtil har været fri, beskattes med 10 Ø. — og det skal gælde for hele Aaret; dette er for Resten ogsaa Tilfældet med Grønkonserver, med blaa Druer og Meloner. Agurker, som hidtil har været toldfri, beskattes i 4½ Maaned med 50 Ø. pr. kg; nye Kartoffler og Blomkaal sættes i 2 Maaneder op til 50 Ø., Kartoffelmelet, som det ærede Medlem kom ind paa, berøres ikke af hans eget Lovforslag, saa jeg ved ikke,